

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologica

Ex Sacris Scriptvris, Conciliorvm Pontificvmqve Decretis, Et Sanctorvm Patrvm Ac Doctorum Placitis Expressa ; In qua, quidquid tum ad fidei mysteria sanè ac rectè intelligenda, & ab erroribus quibusvis secernenda, tum ad sacramenta debitè conficienda & ministranda, tum ad actiones humanas iuxta ...

Abelly, Louis

Coloniæ Agrippinæ, 1658

Sect. I. Quid nomine Incarnationis Verbi diuini intelligendum sit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38954

CAPVT I.

De veritate mysterij Incarnationis.

SECTIO I.

Quid nomine Incarnationis verbi diuini
intelligendum sit.

PER Incarnationem diuini verbi nihil aliud intelligunt sancti Patres & Doctores (vt ex infra dicendis constabit) quam duplicis in Christo naturæ, diuinæ scilicet ac humanæ coniunctionem, vel (vt breuius loquamur) verbi diuini cum carne humana vnionem; ita vt in illa duarum naturarum vnione, diuina quidem natura per propriam hypostasim ipsius verbi diuini subsistat; humana verò natura non per propriam (vt fit in alijs hominibus) sed per alienam nempe diuinam terminetur; vnde vnio hæc appellatur hypostatica, seu personalis, eo quod duæ admodum dispares naturæ, diuina scilicet & humana, in vna eademque hypostasi, seu persona diuina vniantur, & subsistant, non confusione aliquâ vtriusque naturæ, neque conuersione vnus in alteram, sed (vt loquitur S. Athan. in symb.) assumptione humanitatis in Deum.

Quare in isto incarnationis vocabulo per nomen carnis, non ea sola humanæ naturæ pars significatur, quæ vocatur corpus, sed ipsa tota natura humana, ex carne seu corpore organico, & anima rationali constans, quâ in significatione frequenter in sacris scripturis sumptum reperitur, Gen. 6. *Omnis caro corruerat viam suam*: S. Luc. 3. *Videbit omnis caro salutare Dei*.

Quamuis autem mysterium istud varijs nominibus, & vocabulis apud SS. Patres expressum reperiatur, & ali-

quando dicitur, *diuini uerbi corporatio* ut à S. Hil. in prologo super Pf. aliquando *contemperatio diuinitatis cum humanitate* ut à S. Greg. Nyss. orat. catechet. cap. 11. aliquando *inhumanatio, æconomia*, &c. ut à S. Damasc. lib. 1. de fide cap. 13. & alijs; vsus tamen communiter inualuit, ut Incarnationis uocabulum tanquam omnium aptissimum ad illud significandum cæteris omnibus præferretur, unde antiquissimi Ecclesiæ Patres illo vsi sunt, ut S. Cypr. lib. 2. contra Iudæos, S. Ambr. in cap. 2. S. Luca, S. Hieron. in cap. 1. S. Marci, S. Aug. lib. 10. de ciuit. Dei cap. 24. & plures alij, qui uidentur illud desumpsisse ex eo loquendi modo, quo S. Ioannes cap. 1. mysterium istud expressit dicens: *Et uerbum caro factum est*: & certè uocabulum istud Incarnationis omnium optime ineffabilem Dei erga nos charitatem exprimere uidetur, qui propter nos uiles & abiectos homunciones, eò usque maiestatem suam demittere dignatus est, ut (sicut dicit Apost. Hebr. 2.) *carni communicauerit & sanguini*, illudque nobiscum commune habere uoluerit, quod cum uilissimis & abiectissimis animalculis nobis commune est,

SECTIO II.

*Quomodo huius mysterij ueritas contra
Ethnicos probari possit.*

Cum (ut Apost. princeps edixit ep. 1. cap. 3.)
debeamus semper esse parati ad satisfactionem omni
poscenti nos rationem de ea, que in nobis est, sse; possint
que uaria occurrere occasiones, in quibus necessitas aliqua, vel saltem utilitas audientium id à nobis exigere uideatur; idcirco, quod alij fusiùs, nos hîc breuiter, & quantum compendij ratio ferre potest, exequemur; ostendemusque, quibus argumentis contra ipsos Ethnicos, & Paganos hoc dominicæ Incarnationis mysterium demonstrari possit: ad illius autem ueritatem demonstrandam duo præsertim hîc nobis probanda sunt; 1. quod

L

vno